

[11]

У темряві таємній серед ночі
До мене часто гість непевний приліта,
Він поглядом жахає і віта,
Мов зірка Марс кривава, сяють очі.

Всміхається мені страшний посланець,
Я бачу в усміху ненависть і любов,
На білих крилах червоніє кров,
Мов на снігу зорі вечірньої багрянець.

Він промовля мені слова страшні й великі,
В руках палає меч осяйний, огневий,
І в серці, наче поклик бойовий,
Здіймаються у мене співи дикі.

«Слова, слова, слова! — на них мій гість мовляє, —
Я ангел помсти, вчинків, а не слів,
Не думай же, що твій одважний спів
Других, а не тебе до бою закликає.

Даю тобі сей меч, дарма що ти не сильна,
Мій меч не тяжкий для одважних рук.
Чи ти боїшся смерті, кари, мук,
Ти, що була душею завжди вільна?»

Він подає свій меч, я хочу взяти зброю,
Але не слухає мене моя рука,
І лютість огнева із серця геть зника:
«Іди, — кажу йому, — я не піду з тобою.

Не жаль мені життя, а жаль її людини,
Що у мені живе, що бачу я в других,

Коли ж її уб'ю, хай кара йде за гріх,
Не схочу пережить ганебної години,

Твоя слуга Корде, одважняя нормандка,
В тиранах бачила тиранів цілий вік,
Але й в тирані їй з'явився чоловік,
Як над убитим крикнула коханка...»

Зника північний гість, та погляд той і мова
Лишають в серці слід кривавий і страшний,
І вдень мені в очах стоїть той гість дивний,
А душу рве й гнітить нескінчена розмова...

Примітки

Джерело : Леся Українка. Зібрання творів у 12 тт. — К. : Наукова думка, 1975 р., т. 1, с. 140 — 141.

Твоя слуга Корде — Шарлотта Корде (1768 — 1793), відома тим, що убила французького революціонера Ж.П.Марата.

над убитим крикнула коханка — цієї фрази я не годен зрозуміти. Корде бачила Марата вперше і востаннє в день замаху, і коханкою його не була — це однозначно.

«Невільничі пісні» вперше як цикл з 14 поезій надруковано у збірці « [Думи і мрії](#) », стор. 57 — 82, зі спільною датою для всього циклу — 1895 — 1896.